

На 23 октомври 1893 година (стар стил) во куќата на солунскиот книжар Иван Хаџи Николов во Солун се собраа шестмина млади мажи за да ги ставаат основите на тоа, кое што ќе стане симбол и знаме на борбите на Македонците за слобода.

Иван Хаџи Николов

Роден е на 24 декември 1861 година во Кукуш. Основното образование го добил во Кукуш. Продолжил во Пловдив и Свиштов и завршил високо трговско училиште во гр. Линц (Австрија). Бил учител во Костенец, Воден, Кукуш, Лерин и во Солунската гимназија. Во 1893 година отворил книжарница во Солун и ја напуштил гимназијата. Тој е еден од основачите на ТМОРО во неговата куќа на 23 октомври 1893 г. и член на ЦК до јануари 1901 година, кога бил затворен со другите членови од ЦК и заточен во Подрум-Кале (Мала Азија).

По амнестијата 1903 год. се преселува во Софија и се занимава со книговодство и трговија. Заболел и душевно растроен, се самоубива на 9 јули 1934 година

Христо Татарчев

Основно образование завршил во родниот град. Шести клас на гимназијата завршува во Пловдив. Поради конфликтот со школските власти како претседател на друштвото на учениците во гимназијата не му било допуштено да го полага својот годишен испит и со тоа прекинало неговото натамошно школување.

Студирал медицина во Цирих- Швајцарија и Берлин. Студиите ги завршил 1892 година. По враќањето во Македонија бил поставен за школски лекар во машката и женската гимназија во Солун.

Д-р Христо Татарчев е еден од учесниците на основачкото образование на 23 октомври 1893 година во Солун на ВМОРО, заедно со уште Иван Хаџи Николов, Петар Поп Арсов, Даме Груев, Антон Димитров и Христо Батанџиев. На основачкото собрание бил избран за прв претседател на Централниот Комитет. Учесник е во работата на Солунскиот конгрес на Организацијата од 1896 година. На таа функција останува до 1901 година. Тогаш заедно со другите членови на Централниот комитет е уапсен од турската власт. Осуден е на пет години затвор. Бил осуден во Подрум Кале. Овде останува до 19 август 1902 година кога по силата на една амнестија е ослободен од натамошно издржување на казната.

На враќање од Подрум Кале на 30 август 1902 година, во Грција бил уапсен под обвинување дека соучествувал во убиството на некој грчки лекар во Гуменџе. Под

притисок на јавноста во Бугарија е ослободен. При крајот на 1902 година е именуван за член на Задграничното претставништво на Организацијата во Софија.

Во востанието непосредно не учествува. Својата работа во ВМОРО ја продолжил и по Илинденското востание. Не бил избран за делегат а според тоа и не зел учество на Рилскиот конгрес во октомври 1905 година. По конгресот повеќе не е член на Задграничното претставништво на ВМОРО. Блиско соработувал со десната струја во Организацијата, за кое бил остро критикуван од Ѓорче Петров и исфрлен од раководството на ВМРО.

После турскиот Младотурската револуција од 1908 година го подржува Сојузот на бугарските конституциони клубови.

Во текот на јануари 1919 година ги споделува мислењата на групата од „Бившата ВРО од Западна Македонија“. Не го потпишал нејзиниот Апел од 9 март 1919 година само затоа што според него не било доволно интонирано националното прашање. Во периодот помеѓу двете светски војни се оддава на публицистиката. Работи на своите спомени. Извесно време по војната живеел во Италија. Во времето на окупацијата живеел во Ресен. Бил близок пријател на Иван Михајлов и по војната заминал во Бугарија од каде во 1949 година оди повторно во Италија каде умира на 2 јануари 1952 година.

Петар Поп Арсов

Роден е во 1868 година во с. Богомола, Велешко. И тој бил меѓу исклучените ученици од Солунската егзархиска гимназија, кои се префрлиле во Белград, но оттаму, како и Даме Груев, се вратил назад и студирал во Софија каде дипломирал филологија на Софискиот универзитет. Во 1893 година, како професор во Солун, учествувал во создавањето на МРО и станал член на нејзиниот прв ЦК. Тој бил задолжен да го состави и првиот Устав на Организацијата.

За време на Виничката афера, П.П.Арсов бил уапсен и одведен на петгодишно заточение во Подрум-Кале (Мала Азија). Во периодот по Илинденското востание и

припаѓал на т.н. левица. Бил еден од тројцата задгранични претставници избрани на Рилскиот конгрес на ВМОРО, во 1905 година. За време на Хуриетот живеел и работел во Скопје.

По Првата светска војна тој живеел во Бугарија и работи како прогимназиски професор во с. Костенец а публикувал и повеќе прилози.

Петар Поп Арсов умрел на 1 јануари 1941 година во Софија.

Антон Димитров

Роден во 1867 година во с. Ајватово (Солунско). Студирал право на Вишото училиште во Цариград, а потоа и на Универзитетот во Лиеж (Белгија). По завршувањето на студиите извесно време работел како професор по турски јазик во Егзархиската гимназија во Солун, а подоцна како адвокат и судија во Битола и Цариград.

Антон Димитров е еден од основачите на МРО односно ТМОРО во 1893 година.

По Првата балканска војна, Антон Димитров се населил во Софија (Бугарија), каде заземал високи позиции во Министерството за правосудство (1915/18) и Министерството на надворешните работи (1918/20).

Умира на 13 март 1933 година во Софија.

Даме Груев

Роден е на 17 декември во 1871 г. во с. Смилево, Битолско. Своето образование го стекнал во Смилево, Битола и Солун а потоа во Белград и Софија. Бил учител во Смилево (1891/92), во Прилеп (1892/93), коректор на печатницата на Самарџиев во Солун (1893), учител во Штип (1894/95), училишен инспектор во Солун и пак учител во Битола.

Тој е иницијатор и учесник при формирањето на ВМОРО во Солун на 23 октомври 1893 г. и е избран за секретар-касиер на Ц.К., но фактички тој е главниот раководител на организацијата во внатрешноста. Во 1897/1898 г. е интерниран од Солун во Битола. Поради таканаречената попставрева афера во Битола на 6 август 1900 г. е уапсен и осуден на 10 г. затвор. Пролетта 1903 г. е амнестиран. На Смилевскиот конгрес во април 1903 год. е избран за член на Главниот штаб на востанието во Битолскиот револуционерен округ. После востанието останува во Македонија и се зафаќа со обновување на разнишаните основи на Организацијата. Во октомври 1905 г. учествува на Рилскиот конгрес и е избран за член на ЦК на ВМОРО.

Загинува на 10 декември 1906 год., во борба со турска потера кај с. Русиново, Малешевско.

Христо Батанџиев

~~Михаил Крстевски~~

~~Петар Митревски~~

~~Стефан Цепенков~~